

til at faae et saadant Lovforslag, da han endogsaa anmodede et Medlem af Thinget om at indbringe det. Dette er imidlertid i og for sig ikke af nogen indgribende Betydning. Der næst skal jeg bemærke med Hensyn til den anden Deel af, hvad det ærede Medlem ytrede, at dengang den almindelige Lønningslov og de specielle Lønningslove kom frem fra Regjeringens Side, kan han have Ret i, at Theatrets Personale ikke kunde være fuldkomment sikkert paa, at disse Love vilde gaae igjennem saaledes, som de vare fremlagte af Regjeringen; det vilde vistnok have været meget usikkert og illusorisk, hvis de vare gaaede ud fra Sigt, især hvad Lønningsbestemmelser angaaer; men derimod var der al tænkelig Grund for dem til at vide, at der ingen Rimelighed var for, at Folkethinget skulde faae den Idee at ville gjøre saadanne Forandringer, at de bleve stillede i en extraordinair gunstiger Stilling end den, Regjeringen havde tiltænkt dem. Dette, troer jeg, at de virkelig kunde have meget antagelige Grunde til ikke at vente, og jeg er overbevist om, at Ingen af dem havde tænkt sig det. Da Sagen derimod først var bragt ind paa den Bænk, som den kom derved, at enkelte Love udebleve, er det ganske sikkert, at Opfattelsen i den Henseende kunde blive en anden hos Theaterpersonalet og dem, som de raadsførte sig med, og som maaskee meente at kunne have en meget sikker Mening i saa Henseende. Som det ærede Medlem selv ytrede, er Theaterpersonalet ikke forpligtet til at have juridiske Kundskaber, og mange af dem, som give det Raad, have det heller ikke; derved blive Banfelighederne endnu større, og det kunde derfor let blive Tilfældet, at disse Folk kunde komme ind paa en Forestilling om, at de havde et større Krav, hvilket jo i Virkeligheden har vist sig derved, at de have lagt Sag an, og der altsaa er Tale om at faae en Procces frem angaaende dette meget indviklede Spørgsmaal. Det har nu upaatvivleligt været Hovedtanken hos den afgaaede Minister at faae denne Sag klar; men vil man lade den staa hen i den Uklarhed, hvori den er, og hvoraf den sandelig heller ikke skal komme ud ved Meget af det, som idag er fremsat, da lade man dette Lovforslag falde; Sa-

gen vil da komme til en Afgjøvelse gjennem en Procces, som efter Omstændighederne kan tage kortere eller længere Tid, som i sine Følger kan have flere eller færre Ubehageligheder, og som til Syvende og Sidst ganske ubetinget kan have det Resultat tilfølgende, at Theaterkassen kommer til at udrede idetmindste 6000 Rd. i en Marccelle til Noget, som ikke fra nogen Side er erkjendt for at være billigt, men alene skyldes et reent Tilfælde, hvis Indtræden Folkethinget ikke har villet forhindre.

Søgsbro: Jeg skal blot bemærke, at Sagen, efter hvad der idag er fremkommet, ligger saa klart for, at der ikke kan være Tvivl om, at Domstolene ville tilkjende dem Sædtillaget for 3 Maanedes med 1500 Rd. ud over, hvad der er tiltænkt dem ved dette Lovforslag, og der kan heller ikke efter det fremkomne være Tvivl om, at de ikke kunne faae mere af de 6,000 Rd., som den høitærede Minister nævnte.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Det forekommer mig dog at være lidt stærkt at mene, at der ikke kan være nogen Tvivl om, hvad to Ministre, der vist ogsaa have havt Anledning til at kunne have en Mening om Sagen og al Opfordring til at undersøge denne, have fundet overordentlig tvivlsomt. Om Høiesteret vil lade den ærede Rigsdagsmands afgjorte Mening faae Overhaand, kan hverken han eller jeg afgjøre.

Da ikke flere begjærede Ordet, sattes Sagens Overgang til 3 die Behandling under Afstemning ved Navneopraab, der var begjært af følgende Medlemmer: N. Hansen, D. Christensen, Rugaard, Rasmussen, S. Pedersen, E. Andersen, Albertsen, Zahle, S. P. Christensen, P. Pedersen, (Maribo Amts 1ste Valgkreds), Clausager og B. Holm, hvorved den, som nedenstaaende Liste viser, forkastedes med 47 Stemmer mod 34.

Sa.

Fenger; Jonnesbech; Frederiksen; Gad; Sage, A.; Hall; Hindenburg; Holm, S;